

Bayer Zsolt: Vér és vér

2012 március 22. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

A tragikus szíriai állapotok olykor azért produkálnak kifejezetten szórakoztató pillanatokat is. Bár a szórakoztató mégsem helyes kifejezés: maradjunk inkább a tragikomikusnál.

Az eddigi mélypont minden valószín?ség szerint az, amikor a nyugati média közli, hogy *„feltörték Aszad e-*

mail–fiókját”, és „hozzájutottak majd’ háromezer privát levélhez”. Ezt a teljesen nyilvánvaló hazugságot – amely az Aszad-ellenes propaganda legócskább, legprimitívebb része – aztán boldogan átveszi a hazai sajtó. Így mindenki megtudhatja, aki odafigyel, hogy Aszad e-mailen szokott tanácsokat kérni Irántól, hogy mi is a teend? lázadások leverésekor, és az iráni illetékesek e-mailen azt szokták válaszolni, hogy „közéjük kell lövetni”. Mindeközben pedig a szír first lady „csokifondükészletet” rendel Angliából, szintúgy e-mailen. Ennél azért láttunk már színvonalasabb hazugságkampányt is… Aki az ilyesmit elhiszi, az tényleg teljesen hülye – aki pedig ilyen színvonalú hazugságokkal szórja tele a nyilvánosságot, nos, arra nem is nagyon vannak szavak.

De legalább itt az alkalom, hogy megvizsgáljuk kicsit közelebbr?l a szíriai helyzetet. Szögezzük le mindenekel?tt, hogy Aszad rendszere és rezsimje nem egy nyugati típusú demokrácia. Aki amúgy ilyesmit kér(ne) rajta számon, az nincs tisztában a valóság minden szeletével. Miképpen azzal sem, hogy bár valóban voltak rendszerellenes tüntetések tavaly, amelyek demokráciát követeltek, s amelyek élén jó szándékú és békés értelmiségiek álltak – ám azóta nagyot változott a világ! A jó szándékú értelmiségiek elt?ntek (vagy távoztak az országból vagy visszavonultak az utcáról vagy megölték ?ket, és nem a rezsim emberei!), és helyükre egyre érdekesebb alakok, mozgalmak és irányzatok kerültek, akiket egyre érdekesebb helyekr?l bujtogatnak és finanszíroznak.

Nézzük röviden a helyzetet. El?bb a tengerparti területeket: A Latakia–Jablah–Baniyas–Tartus vonalon vannak egyedül többségben az amúgy az országban kisebbségben él?, ám a hatalmat gyakorló síita alaviták. És érdekes módon éppen itt lázadtak fel és fenyegették-fenyegetik halállal az alavitákat a szunnita szalafiták, akik a minap mindjárt ki is kiáltották a Szalafita Emirátust önmaguknak. A baniyas-i h?er?m?t?l egészen a falafelesbódéig terjed? emirátusban már emírt is választottak maguknak, és amikor a rémült polgármester megkérdezte t?lük, hogy mégis mit szeretnének elérni, azt válaszolták neki, hogy mindenekel?tt munkát akarnak. A rémült polgármester azonnal szaladt, intézkedett, telefonált, majd közölte az „emirátus” vezet?ivel, hogy a h?er?m?be több száz embert felvesznek, másnap reggel jelenjenek meg és jelentkezzenek munkára. Másnap reggel két „emirátuslakó” jelentkezett… Pedig tényleg elkelne a munka, ugyanis az évek óta tartó szárazság miatt nomádok és félnomádok tízezrei menekültek erre a vidékre az Eufrátesz és a Tigris völgyéb?l. ?k a „rendszerellenes tüntetések” legf?bb résztvev?i – bár igazából nem tudják, mi a rendszer. Amúgy az itteni szunnitáktól a többi szunnita is retteg.

Programjuk pedig nem túl bonyolult, így foglalható össze: meg kell ölni minden alavitát és minden kereszténytt. Ez esetünkben úgy 2,5 millió alavitát és ugyanennyi kereszténytt jelent – úgyhogy ha összeomlik a rezsim, nagyjából ennyi halottra számíthat a Nyugat, amelyik most szörnyülködve beszél nyolc-kilencezer halottról. (Amelynek a fele a „rendszer embere” – csak hát ?k nem számítanak…)

Ejtsünk egy szót Homszról is, lévén ez lett a „felkelés” központja. Nos, amúgy Homsz a libanoni határhoz legközelebb es? nagyváros, s egyben a csempészet központja. Évek óta tudta mindenki, hogy ha a határ?r ezredes kap egymillió lírát, akkor öt-hat órán keresztül nyitva van a határ, az jön be és az megy ki, aki és ami akar. Amikor pedig a rezsim úgy döntött, hogy rendet teremt, akkor hirtelen Homsz lett az ellenállás és a demokrácia központja. A rezsim ellenségei és a demokrácia bajnokai pedig érdekes módon megállítják az arra téved? jobb autókat – f?leg dzsipeket –, és nem azt kiáltják valamiért a benn ül?knek, hogy „éljen a szabadság!”, hanem azt, hogy „ide az autót vagy meghalsz!” S egyszer talán az is ki fog derülni, vajon a homszi mészárlást, amelynek során asszonyokat és gyerekeket öltek meg, kik követték el valójában. Ha a klasszikus kérdést tesszük fel, miszerint kinek az érdeke? – nos, akkor nem Aszadék az els? számú gyanúsítottak.

Egyszóval annyira azért nem egyszer? a szíriai helyzet, mint ahogy innen nézve és a nyugati sajtót olvasva látszik. És nincs senki és semmi ebben a pillanatban, aki Aszad és rezsimjének helyére kerülhetne. Nincs a rezsim után semmi, csak vér és vér és káosz.

Vigyázó szemetek Szíriára vessétek! Továbbá ne feledje senki sem, hogy Szíriában rengeteg az ásványkincs, mindenekel?tt az olaj. S Szíriának mindeddig nulla volt az államadóssága. Most napi 17 millió dollárt bukik. Kinek állhat mindez érdekében?
Bayer Zsolt - magyarhirlap.hu

Ajánló